

[Jens Chr. Christensen.]

man ikke sige andet, end at jo mere der bliver puttet ind i forskellige nævn og udvalg, jo større bliver administrationen, og jo mere indviklet bliver også de beslutninger, vi skal nå frem til.

Så må jeg til slut sige til hr. Vivike, som nævnte alle de ordførere, som han var tilfreds med, ved navn, men ikke nævnte mit, at det er jeg godt tilfreds med.

Nordqvist: Ja, når vi nu skal ned på det plan, hvor vi skal til at diskutere, om enkelte medlemmer har været eller er medlem af overfredningsnævnet, så vil jeg da godt have lov til at oplyse til betryggelse for hr. K. J. Mortensen, at jeg er selv medlem af et fredningsnævn, og jeg får det formidable beløb af 20 kr., hver gang jeg stiller til møder, der kan vare indtil flere timer. Det inkluderer transport, så det er i hvert fald ikke dér, vi ødelægger økonomien.

Til hr. Lowzow, som ikke kunne forstå, at jeg undrede mig, må jeg gentage, hvad jeg sagde før — jeg har altså ikke udtrykt mig tilstrækkelig klart — at det, jeg undrede mig over, var, at de konservative sidst, da vi gennemførte denne gennemgribende, store, gode lov, var positive, men i dag, hvor det drejer sig om i mine øjne i realiteten justeringer, er man negativ. Det var det, jeg undrede mig over.

Jeg værdsætter hr. K. J. Mortensens pædagogiske evner, men jeg har læst lovforslaget.

Vivike: Når jeg tager ordet igen, er det, fordi jeg i mit første indlæg glemte at tage en skrøne ved vingebenet. Den blev fremsat af hr. Nordqvist, som sagde, at han kunne ikke forstå, at regeringen med støtte af SF kunne fremsætte et lovforslag, hvor militære anlæg ikke var underkastet samme restriktioner som andre. Det er simpelt hen en skrøne, for vi har ikke set det lovforslag, før hr. Nordqvist har set det, og jeg er da helt enig med hr. Nordqvist om, at vi prøver på i udvalget at få ændret det, således at militærets anlæg får samme behandling som civile. Jeg er glad for, at hr. Nordqvist vil støtte mig. I øvrigt var ministeren jo inde på, at det måske kunne lade sig gøre. Men vi har

altså intet ansvar for selve lovforslaget. Så langt er vi ikke kommet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg skal blot sige til hr. Jens Chr. Christensen, at disse 12 år er blevet brugt til noget. Der er blevet udarbejdet oversigtskort over, hvilke områder der er absolut bevaringsværdige, hvilke der er bevaringsværdige, og hvilke man ingen interesse har i. Men netop af hensyn til lodsejere og andre er det ikke nok bare at lave sådanne oversigtskort. Man må i de enkelte fredningsplanudvalg gennemgå tingene igen og efter den grove sortering sige: hvor skal vi sætte ind også i en større helhed for at etablere et passende antal naturparker, for det er vel det, det drejer sig om: at sikre de rekreative områder til brug for hele befolkningen netop på baggrund af den udvikling, vi må forudse vi kommer ind i.

Jeg vil gøre den bemærkning, at jeg har faktisk ikke tænkt på jordbærrene i forbindelse med beplantningen. Jeg tror, det ville være en dårlig landmand, der plantede jordbær lige ned til åen. Jeg har tænkt på, at i det man dækker for udsyn, ændres hele det landskabsbillede, der eksisterer, og som er bevaringsværdigt. Det, der skal sikres, er, at der ikke pludselig bliver plantet træer, krat, eller hvad det nu ellers kan være, som kan ødelægge det, der er bevaringsværdigt.

Så spørgsmålet om eksperterne. Det kunne vi diskutere meget længe. Det kommer også an på, ud fra hvilket synspunkt man kan forhindre elmaster. Men jeg vil gøre den bemærkning, at jeg synes, at det under alle omstændigheder er synd for Mols Bjerger at skulle have elmaster.

Til hr. Lowzow skal jeg blot sige, at det er ikke en socialiseringslovgivning, vi lægger op til her, men en lovgivning, der sikrer de rekreative områder for hele befolkningen, og som også skal forhindre, skal vi sige udnyttelse af samfundet under den ene eller den anden form. Man kan diskutere, om det er administrative indskrænkninger. Jeg mener, det er administrative forbedringer.

Så vil jeg endelig gøre den bemærkning, at den administration, der findes i dag, er allerede ganske smidig i sine beslutninger, men det er da klart, at fra den dag, loven blev vedtaget for godt 2¹/₂ år siden, går der